

MARCO RENES – INTERVIEWVRAGEN n.a.v. jubileum

1. Kun je jezelf voorstellen? Wie ben je en wat doe je in het dagelijkse leven?

Ik ben Marco Renes en ik ben veldmedewerker Soortenbescherming van het coördinatiepunt landschapsbeheer bij Brabants Landschap. Wij houden ons onder andere bezig met de soorten van het agrarisch gebied; denk hierbij aan netwerken voor weidevogelbescherming en Uilenbescherming. Dat laatste doen we hier bij IVN met de Vogelwerkgroep ook nog steeds.

2. Wat doe je bij IVN Best? Hoe lang ben je al lid en doe je dit al?

Ik ken al een lange geschiedenis binnen IVN Best. Ik weet niet precies meer wanneer ik lid ben geworden, maar was daarvoor al actief. IVN kende toentertijd nog geen jeugdleden en er werd ook nog niet zo'n goede administratie bijgehouden, maar het zal denk ik rond 1975 zijn geweest. Dus een jaartje of 50 geleden dat ik samen met wat vriendjes en mijn moeder mee ben geweest met een wandeling, toen verzorgd door Jan v.d. Nieuwenhuizen en Adriaan Putmans. Dat is toen zo goed bevallen dat mijn moeder besloot bij IVN Best te gaan en wij ook vanzelf aansloten.

In het begin waren dat alleen de wandelingen maar IVN kreeg na een aantal jaren de beschikking over een eigen gebouw en de mogelijkheid voor een eigen tentoonstellingsruimte. Ik ben toen actief geworden in de bouwploeg om dat elk jaar mee in te richten. Ik heb toen ook de Vogelwerkgroep mee opgericht en ben gaan gidsen. Later is daar jeugd-IVN bijgekomen. Tegenwoordig ben ik nog actief in de Vogelwerkgroep en zit ook namens IVN in het groenoverleg met de gemeente.

3. Waarom ben je bij IVN Best gegaan?

Wij woonden vroeger aan de rand van het dorp en gingen van huis uit al veel met mijn moeder mee naar buiten om te spelen en te ontdekken; wij waren altijd al met beestjes bezig en aan het onderzoeken. IVN Best was een mooie kans om dat verder uit te bouwen en te leren. Ik ben daar een beetje in blijven hangen en heb er uiteindelijk mijn beroep van kunnen maken.

4. Hoe zag je IVN Best vroeger? Hoe was het? En was dat heel anders dan nu?

IVN zag er vroeger heel anders uit, de nadruk lag heel erg op de educatie. Spil daarin was in het begin Jan v.d. Nieuwenhuizen. Jan had een grote collectie opgezette vogels en dieren en wilde deze graag delen met iedereen om te laten zien hoe mooi het was, de educatie. Wat begon als een reizende tentoonstelling langs de scholen werd uitgebouwd tot een eigen verenigingsgebouw aan het Kerkhofpad in de huisjes van de kerk. Daar werd een permanente tentoonstelling en vergaderruimtes gebouwd met indrukwekkende diorama's. Het was gekoppeld aan de Odulphustuin, die was toentertijd ingericht als een botanische tuin. In de zomermaanden was het elke zondagmiddag open en het werd goed bezocht. Die eigen ruimte gaf de vereniging ook

de kans om te groeien en er werden allerlei werkgroepen opgericht waaronder in 1982 De Vogelwerkgroep.

Nadat de botanische tuin gestopt was en de huisjes een andere bestemming kregen brak een lastigere tijd aan voor IVN. Zonder eigen onderkomen werd het voor veel groepen een stuk lastiger om activiteiten te organiseren en de materialen kwijt te kunnen.

Maar IVN zou IVN niet zijn en met de nodige creativiteit werd er voor veel dingen een passende oplossing gezocht en is er die nog steeds. De rol van IVN is in de loop van de jaren ook veel veranderd. Digitalisering heeft ook hier zijn intrede gedaan en wordt volop ten goede ingezet, denk maar aan de website en de wandelapp. De educatie is dan ook veel meer geworden dan alleen het aanwijzen van plantjes tijdens een wandeling. Het is veel meer sturen op bewustwording en het groter geheel.

Je wordt als IVN door partners ook steeds beter gezien als een volwaardige organisatie met kennis en kunde. Wat dat betreft is er dus veel veranderd.

5. Hoe kijk je nu naar IVN Best?

Kijkend naar hoe IVN er nu bijstaat kun je wel zeggen dat het een gezonde vereniging is met een grote verscheidenheid aan leden. Maar daar schuilt tegelijk ook een punt van zorg en aandacht. Het traject dat ik heb bewandeld (zoals van jongs af aan met mijn moeder mee naar buiten en altijd maar hier blijven hangen) gaf mij de kans om veel veldkennis en gebiedskennis over hoe het was op te doen. Daar heb ik nu elke dag de voordelen van. Tegenwoordig zie je dat mensen op latere leeftijd geïnteresseerd raken in de natuur en er iets voor willen betekenen. Daar is natuurlijk niets mis mee en ze brengen gelukkig ook veel andere kennis en vaardigheden mee die we in de vereniging goed kunnen gebruiken. Maar het is wel een uitdaging om te zorgen dat de veld en gebiedskennis niet verloren gaat.

6. En hoe zie je de toekomst van IVN Best? Zie je bijvoorbeeld onze vereniging veranderen? Of zie je bepaalde kansen?

Hier liggen wat mij betreft dan ook de kansen en de uitdagingen ik denk dat we als IVN nog wel wat meer projecten uit zouden kunnen voeren zowel betreft monitoring als soortgerichte maatregelen, daar liggen nog wel kansen voor de biodiversiteit en je leert er een hele hoop van. Gelukkig hoeven we dat niet allemaal alleen te doen en kunnen we daarvoor veel ondersteuning krijgen bij andere partners en kennisorganisaties. We moeten die kansen alleen durven te pakken.

7. Heb je nog een mooie afsluiter over IVN Best en/of rondom het jubileum? Iets dat je kwijt wil, een mooie quote of uitsmijter?

IVN in Best is net als de natuur in Best; er is veel veranderd de afgelopen jaren maar het is zeker niet verloren en er gebeuren ook een hoop mooie dingen maar je moet wel naar buiten gaan om ze te zien.